

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Małaniuk

SSA Małgorzata Gulczyńska

SSA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 grudnia 2013 r.

sprawy z powództwa: **Business- (...) sp z o.o. z siedziba w P.**

przeciwko: **(...) sp z o.o. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 listopada 2012 r. sygn akt IX Gc 946/12

postanawia:

oddalić zażalenie

SSA Małgorzata Gulczyńska SSA Hanna Małaniuk SSA Jerzy Giesler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uznał się za miejscowo niewłaściwy do rozpoznania sprawy. W uzasadnieniu Sąd ten powołał się na treść art. 46 §1 k.p.c., a także na fakt, iż w niniejszej sprawie została zawarta umowa dotycząca właściwości sądu. Strony zobowiązały się bowiem do przestrzegania Karty Dostawcy (...), której §73 stanowi, że właściwym dla rozpoznania sporu będzie sąd siedziby (...) sp. z o.o.

Zażaleniem zaskarżyła powyższe postanowienie powódka podnosząc, iż Sąd Okręgowy błędnie przyjął, że roszczenie dochodzone pozwem oparte jest na stosunku umownym, podczas gdy wynika on z czynu niedozwolonego (czynu nieuczciwej konkurencji). Ponieważ roszczenie powodowej spółki jest roszczeniem pieniężnym winno być spełnione w siedzibie powoda na zasadzie art. 34 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

Zważyć należy, iż nawet w przypadku przyjęcia, że roszczenia powoda wywodzone są z czynu niedozwolonego, jaki m jest czyn nieuczciwej konkurencji, rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest zasadne. W takim przypadku znajdzie zastosowanie art. 35 k.p.c. zgodnie z którym powództwo o roszczenie z czynu niedozwolonego wytoczyć można przed sąd, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Nie ma racji skarżący, gdy podnosi, iż czynem wywołującym szkodę była zapłata przez powódkę bonusów, co miało miejsce na terenie jej siedziby. Czynem tym było raczej dokonanie przez pozwaną potrącenia wzajemnych

wierzytelności, co nastąpiło w siedzibie pozwanej oraz odmowa zadośćuczynienia żądaniu powódki. Należy zwrócić uwagę, że powódka wiąże swe roszczenie nie tyle z zaplaceniem przez siebie określonej kwoty, gdyż w dacie zapłaty obie strony uważały kwoty wynikające z faktur za należne razem z podatkiem, ile z późniejszymi zaniechaniami pozwanej.

Nie można zgodzić się z dorozumianymi twierdzeniami powodowej spółki, że jeżeli roszczenie pieniężne winno być spełnione w siedzibie wierzyciela, to zawsze decyduje to o właściwości sądu. Artykuł 34 k.p.c. stanowi, że powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.

Oznacza to, iż przepis ten nie dotyczy roszczeń które z umów nie wynikają. Jakkolwiek roszczenia z tytułu czynów niedozwolonych mogą przybrać postać żądania pieniężnego, to jednak art. 34 k.p.c. nie znajdzie w ich przypadku zastosowania. Jednakże sam żalący powołuje się na postanowienia umowy handlowej łączącej strony /k.230/ i swe roszczenie wywodzi z niewłaściwego jej wykonania/ bezpodstawne doliczenie podatku VAT do ustalonej w umowie premii. W toku postępowania okaże się więc czy źródłem roszczenia jest niewykonanie umowy czy też czyn nieuczciwej konkurencji/ co wywodzi powód.

Ze względu na powyższe zażalenie należało oddalić na zasadzie art. 397§2 k.p.c. w związku z 385 k.p.c., jako niezasadne.

SSA Małgorzata Gulczyńska SSA Hanna Małaniuk SSA Jerzy Geisler